

Sygn. akt VI Ka 251/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Sędziowie SO Edyta Gajgał SR del. do SO Andrzej Muszka (spr.)

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Kazimierza Szczepańskiego

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014r.

sprawy **P. C.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 19 marca 2014 r. sygn. akt II K 747/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. C. uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną,

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 140 złotych.

Sygn. akt VI Ka 251/14

UZASADNIENIE

P. C. został oskarżony o to, że w dniu 23 marca 2013 r. w miejscowości Ł., woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości wykazującym stężenie 0,92 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował na drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64§1 kk, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu sygn. akt VI K 1002/06 za czyn z art. 178a§1 kk, którą odbył w okresie od 16 maja 2007 r. do 8 października 2008 r. tj. o czyn z art. 178a§4 kk.

wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie II K 747/13:

I. oskarżonego uznano za winnego tego, że w dniu 23 marca 2013 r. w miejscowości Ł., woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wykazującym stężenie 0,92 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował na drodze publicznej pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...), będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 15 stycznia 2007 r. sygn. akt VI K 1002/06 za czyn z art. 178a§1kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk tj występku z art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a §4 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;

III. na podstawie art. 49§2 kk orzeczono wobec oskarżonego P. C. świadczenie pieniężne w wysokości 1000 złotych na rzecz Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 627 zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu, w tym wymierzono mu opłatę w kwocie 120 złotych;

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca oskarżonego apelacją na korzyść oskarżonego, zarzucając surowo rażącą karę 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w sytuacji, gdy mając na uwadze obecną sytuację osobistą oskarżonego, podjęcie przez niego leczenia odwykowego, zrozumienie okoliczności nagannych w dotychczasowym sposobie życia, winna zostać wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat próby.

Na tej podstawie obrońca oskarżonego domagał się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat z jednoczesnym zobowiązaniem do kontynuowania leczenia odwykowego, powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, nadzoru kuratora, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz nawiązki w kwocie 1000 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie zasługiwała na uwzględnienie. Podniesione w niej zarzuty oraz argumentacja przywołana na ich uzasadnienie okazały się być bezzasadnymi i to w stopniu oczywistym.

Zważywszy, iż zarzut obrońcy sprowadzał się do kwestionowania wyłącznie charakteru kary wymierzonej oskarżonemu Sąd jedynie ogólnie wskazuje, że ustalenia faktyczne, na których oparty został zaskarżony wyrok i przypisane zostało oskarżonemu sprawstwo jak i wina wątpliwości budzić nie mogły.

Podobnie zastrzeżeń nie budzi rodzaj orzeczonej kary, gdy mieć na względzie zagrożenie ustawowe wyłącznie karą pozbawienia wolności, połączone z wyłączeniem na mocy art. 58§4 kk. możliwości skorzystania z dobrodziejstwa art. 58§3 kk.

Przechodząc do zarzutu apelacji, należy wskazać, że dotyczy on wyłącznie rozstrzygnięcia o karze i stąd przedmiotem rozważań Sądu Odwoławczego jest, stosownie do treści art. 447§2 kpk ta kwestia.

Jako bezzasadny należało uznać wnioski obrońcy oskarżonego, by wykonanie orzeczonej względem oskarżonego P. C. warunkowo zawiesić. Nie pozwala na to dotychczasowa karalność oskarżonego uzasadniająca przekonanie Sądu meriti o braku możliwości postawienia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Wobec oskarżonego czterokrotnie już orzekano kary pozbawienia wolności, z czego trzykrotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Dwukrotnie przy tym oskarżony był w przeszłości skazywany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym, polegające na prowadzeniu pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. W odniesieniu do sprawcy występku opisanego w treści art. 178a§4 kk, obok konieczności wystąpienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, dodatkowo musi zaistnieć szczególnie uzasadniony wypadek, który miałby przemawiać za orzeczeniem wobec niego kary o charakterze wolnościowym.

W ocenie Sądu Okręgowego, niezależnie od braku pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej, nie zachodzi również szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za warunkowym zawieszeniem wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Zgodzić należy się zaś z Sądem I instancji nie tylko w tym, że już tylko uprzednia karalność nie dawała podstaw do wysnucia względem oskarżonego wymaganej przepisem art. 69§1 kk pozytywnej prognozy społeczno-kryminologicznej, ale również co do niezastnienia w okolicznościach niniejszej sprawy szczególnie uzasadnionego wypadku przemawiającego za warunkowym zawieszeniem wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

Nie jest nim podnoszony przez obrońcę krytyczny stosunek oskarżonego do popełnionego czynu, jak i fakt podjęcia, w toku postępowania karnego, leczenia odwykowego. Z tych też względów zaskarżony wyrok jako trafny utrzymano w mocy, uznając apelację obrońcy jako bezzasadną w stopniu oczywistym.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§ 1pk